

بررسی ساختمان و طرز کار تلسکوپ فضایی جیمز ویب

نیلاب عظیمی

پوهنیار، دیپارتمنت فزیک، پوهنځی تعلیم و تربیه، موسسه تحصیلات عالی سرپیل، سرپیل، افغانستان.

<http://orcid.org/0009-0000-7079-6196> - nelabazimi49@gmail.com

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۱۹ - تاریخ تأیید: ۱۴۰۳/۳/۲۲)

چکیده

مقاله تحت عنوان بررسی ساختمان و طرز کار تلسکوپ فضایی جیمز ویب صورت گرفته است. هدف این پژوهش کسب معلومات و چگونگی ساختمان و طرز کار تلسکوپ، در مورد شکل گیری اولین کهکشان های جهان هستی و مقایسه آن ها با سایر کهکشان های جدید و همچنان نحوه تشکیل منظومه شمسی و وجود زندگی در سیاره های دیگر می باشد. روش کار و مطالعه این مقاله کاملاً تحقیقی بوده، در این تحقیق از معتبرترین کتب و آخرین نشریه های علمی و انترنتی استفاده شده است. نحو ساختمان تلسکوپ جیمز ویب مانند تلسکوپ های دیگر نبوده، این تلسکوپ در ۲۵ دسامبر ۲۰۲۱ توسط یک موشک بنام آریان (۵) به فضا فرستاده شد، پس از پرتاب بیش از ۱.۵ میلیون کیلومتر را طی کرده تا به نقطه پایدار جاذبه موسوم به لاگرانژ L_2 از زمین قرار می گیرد. پس به این نتیجه می رسیم بزرگترین، پرهزینه ترین و قدرت مندترین تلسکوپ که به فضا پرتاب شد. تلسکوپ جیمز ویب بوده، که در فاصله بسیار دور از زمین و در مدار خود موقعیت دارد. با ارسال این تلسکوپ به فضا انسان ها می توانند معلومات بسیار مفید را در باره چگونگی تشکیل جهان هستی از اوایل تاحال بدست بیاورند.

کلمات کلیدی: تلسکوپ، لاگرانژ، کهکشان، فروسرخ، جیمز ویب.

Investigation of the Structure and operation of the James Webb Space Telescope

Nelab Azimi

Teaching Assistant, Department of Physic, Faculty of Education and Training, Institute Higher Education of Sar-e-pol, Sar-e-pol, Afghanistan. nelabazimi49@gmail.com - <http://orcid.org/0009-0000-7079-6196>

(Received: 08/02/2024 - Accepted: 11/06/2024)

Abstract

This article is under the title Investigation of the construction and operation of Jamiz Weib space telescope. The purpose of this research is to obtain information about the formation of the first galaxies in the universe and compare them with other new galaxies and how the solar system was formed and the existence of life on other planets. The method of working and studying this article has been completely research, in this research the most reliable books and the latest scientific and internet publications have been used. The construction method of the James Webb telescope is not like other telescopes. This telescope was sent into space on December 25, 2021 by a rocket named Ariane (5). reach Placed. So we come to this conclusion, the largest, most expensive and most powerful telescope that was launched into space. The Jemizvibe telescope is located very far from Earth and its orbit. By sending this telescope into space, humans can obtain very useful information about how the universe was formed from the beginning.

Keywords: James Webb, Infrared, Galaxy, Lagrange, Telescope.

مقدمه

دانش انسان از جهان، محدود به حواس او است؛ اما ذهن اعتقادی به این محدودیت‌ها ندارد. هنگامی که نیمه شب در کنار جنگل آتش روشن کرده‌اید و در روشنایی کم آتش به تاریکی جنگل خیره می‌شوید، تصاویر ترسناکی را در ذهن به تصویر خواهید کشید. این تصاویر ناشی از عدم آگاهی و تاریکی شب است؛ اما هنگامی که با چراغ در دل جنگل حرکت می‌کنید، جزء درختان انبوه، چیزی نخواهید دید. در سالیان دور و قبل از اختراع تلسکوپ، انسان تصور مشابهی از کیهان داشت؛ اما در حدود ۴۰۰ سال قبل و با اختراع تلسکوپ توسط هانس لیپرشه در سال ۱۶۰۸ میلادی دریچه جدیدی به روی دانش بشر گشوده شد. در میانه قرن بیستم میلادی و با ساخت رادیو تلسکوپ‌ها، کهکشان‌های در فاصله‌های بسیار دور مشاهده شدند و برخورد کهکشان‌ها با استفاده از تلسکوپ هابل به اثبات رسید. پژوهش انسان‌ها و دستیابی به علوم معاصر باعث رشد تکنالوژی گردیده و با استفاده از این تکنالوژی امروز بشر توانسته وسایل بسیار پیشرفته چون؛ تلسکوپ جیمز ویب را بسازد. با استفاده از این تلسکوپ انسان‌ها قادر به دید اشیای در فضا گردیده که قبل از آن قدرت دید آن را نداشت.

بنابراین تلسکوپ جیمز ویب در سال ۲۰۲۱ از مرکز فضایی جیوانا (Guiana) به فضا پرتاب شد. سازمان فضایی ناسا اعلان کرد، که بزرگترین و پرهزینه‌ترین و قدرتمندترین تلسکوپ ساخته شده را به فضا فرستاده است. تلسکوپ جیمز ویب در فاصله بسیار دور از زمین و در مدار خود موقعیت دارد، این تلسکوپ در مورد شکل‌گیری اولین کهکشان‌های جهان، مقایسه آن‌ها با کهکشان‌های جدید، نحوه تشکیل منظومه شمسی و وجود زنده‌گی در سیاره‌های دیگر را مطالعه خواهد کرد. با ارسال این تلسکوپ به فضا انسان‌ها می‌توانند معلومات بسیار مفید را در باره چگونگی تشکیل جهان هستی از اوایل تا حال بدست بیاورند؛ اما مسأله مهم درک ساختمان و طرز کار این تلسکوپ بزرگ برای همه انسان‌ها می‌باشد. آنچه که انجام این تحقیق را ضروری می‌سازد این است که همه با چگونگی ساختمان و طرز کار این تلسکوپ آشنایی پیدا نموده و راه را برای تحقیقات بیشتر در این زمینه برای دیگران باز نماید. بناً هدف از تحریر این مقاله دست‌یابی به ساختمان و طرز کار تلسکوپ فضایی جیمز ویب می‌باشد.

از این‌که از فرستادن و آغاز کار تلسکوپ جیمز ویب در فضا بیشتر از یک سال می‌شود تا این حال در مورد این تلسکوپ تحقیقات در داخل و خارج از کشور صورت نگرفته؛ اما تحقیقات اندکی که در خارج از کشور در رابطه به این تلسکوپ صورت گرفته چند نمونه از آن را بیان می‌نمایم.

بیل نلسون، مدیر ناسا، بر این باور است که تلسکوپ جیمز ویب نمای جدید و پیشگامانه‌ای از کیهان را به بشریت ارائه می‌دهد، منظره‌ای که انسان‌ها قبلاً ندیده است. تصاویری که، این

تلسکوپ می فرستد عمیق ترین نمای فرورسرخ جهان خواهد بود؛ تا به حال نظیر آن دیده نشده و به ما نشان خواهد داد که چگونه تلسکوپ ها پاسخ سؤالاتی را پاسخ می دهد که حتی، به فکر پرسیدن آن ها نبودیم. سؤالاتی که به انسان کمک می کند تا جهان و جایگاه بشر را بهتر درک کنیم. تصاویر جدید تلسکوپ جیمز ویب درک ما را از کیهان و منشأ خودمان را متحول خواهد کرد.

گونتر هاسینگر، مدیر علوم^۱ (ESA) می گوید: با فرستادن تلسکوپ جیمز ویب به فضا، شروع عصر جدیدی برای مشاهده جهان و انجام اکتشافات علمی هیجان انگیز است. مهران میر شمس در مقاله چنین میگوید: با پیشرفت وسیع علم و ساخت تلسکوپ های جدید می توان نما های دیگر از جهان هستی را دیده و به جستجوی حیات در بیرون از زمین پرداخت. (رحبانی، ۱۴۰۱، ص. ۱۸۵).

تحقیق هذا که تحت عنوان بررسی ساختمان و طرز کار تلسکوپ فضایی جیمز ویب انجام گردیده است، یک تحقیق کتابخانه ی و کاربردی بوده و مواد مورد استفاده جهت تحریر این مقاله از مآخذ معتبر علمی چون کتاب ها و مقالات علمی معتبر تحریر یافته از مطالعه و تحلیل که ارتباط مستقیم به موضوع مقاله داشت با حفظ تمام اصول تحقیق و نگارش استفاده صورت گرفته است.

تاریخچه ساخت تلسکوپ جیمز ویب

در دهه ۹۰ هجران ناسا به دنبال یک تلسکوپ فضایی کم هزینه بودند تا جای گزین تلسکوپ هابل گردد، نتیجه طرح مفهوم^۲ (NGST) شد که تقریباً ۵۰۰ میلیون دالرمصرف آن تخمین زده شده بود. کارهای اولیه جهت توسعه جانشینی برای هابل در جریان سال های (۱۹۸۹ - ۱۹۹۴ میلادی) آغاز شد که منجر به مدل مفهومی از تلسکوپ به نام (NGST) بود که دیافراگم در حدود 4m داشت و در مدار معادل با چهار واحد نجومی بای کار می کرد، که این فاصله مداری از غبار بین سیاره ی در امان بود. کار رسمی روی NGST در سال ۱۹۹۶ میلادی آغاز شد؛ اما این تلسکوپ در سال ۲۰۰۲ میلادی به خاطر نقش کلیدی (جیمز. ای. ویب) در پروژه آپولو، نام این تلسکوپ را به نام جیمز ویب تغییر نام داد، که مخفف آن^۳ (JWST) ساخت آن حاصل همکاری آژانس فضایی ایالات متحده آمریکا و آژانس هوایی آمریکا با همکاری های بین المللی از سوی آژانس فضایی اروپا و آژانس فضایی کانادا است.

جیمز ادوین ویب (James Edwin Webb) یکی از سیاست مدارهای آمریکایی بوده که در

1- European Space Agency

2- Next Generation Space Telescope

3- James Webb Space Telescope

سال های بین ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۸ از ابتدای دولت کندی تا پایان دولت جانسون به دومین دست آورد ارشد ناسا منصوب شد. هم‌چنین برپرتاب های مهم انسانی مثل ساخت آپولو را نظارت داشته. سازمان فضایی ناسا به پاس کمک ها و زحمت های او، نام ماهواره‌ی که در سال ۲۰۰۲ تلسکوپ نسل های بعدی بود، از این رو به ماهواره جیمز وب " تغییر داد. هرچند که در آن زمان بسیاری از دانش‌مندان مخالف نام گذاری آن بودند؛ اما ناسا طی جلسه‌ی در سامبر ۲۰۲۱ اعلام کرد، که نام این تلسکوپ و ماهواره هرگز تغییر نخواهد کرد و به بحث های ایجاد شده پایان داد (جوادی، ۱۴۰۰، ص. ۱۷).

تلسکوپ فضایی جیمز وب دارای هزینه‌ها و زمانی زیادی را دربرگرفته بود. به خاطر عوامل خارجی، مانند: تأخیر در تصمیم گیری در مورد موشک پرتاب و اضافه کردن بودجه‌ی بخاطر مسائل پیش‌بینی نشده. هزینه پروژه در ابتداء ۱.۶ میلیارد دالر پیش بینی شده بود؛ اما این پیش‌بینی در زمانی که ساخت تلسکوپ در سال ۲۰۰۸ میلادی شروع شد به پنج میلیارد دالر رسیده بود. در تابستان سال ۲۰۱۰ میلادی مأموریت بررسی طراحی کلیه موضوعات فنی با عالی‌ترین سطح انجام شد؛ اما تغییر هزینه‌ها و زمان پرتاب باعث شد، باربارا میکولسکی سناتور ایالت مریلند خواستار انجام تحقیقات مستقل در مورد این پروژه شد. کمیته ی مستقل بررسی جامع پروژه، دریافت که نزدیک‌ترین زمان ممکن برای پرتاب تلسکوپ می‌تواند اواخر سال ۲۰۱۵ میلادی با هزینه‌ی اضافی ۱.۵ میلیارد دالر که تمام هزینه تقریباً ۶.۵ میلیارد دالر باشد. با ادامه یافتن پروژه تا سال ۲۰۲۲ میلادی هزینه‌ی آن نیز بالا رفته و در حدود ده میلیارد دالر رسیده است.

تلسکوپ فضایی جیمز وب به عنوان بهترین پروژه ناسا شناخته می‌شود، در این پروژه چندین هزار دانشمند، انجیران و متخصصان از کشور های مختلف جهان چون: امریکا، اتریش، بلژیک، کانادا، چک، دانمارک، فنلند، فرانسه، آلمان، یونان، ایرلند، ایتالیا، لوگزامبورگ، هالند، نروژ، پرتغال، اسپانیا، سویدن، سویس، و انگلستان، و کارشناسان فنی از ۱۵ کشور در ساخت آزمایش تلسکوپ فضایی جیمز وب مشارکت داشته‌اند. در مجموع ۲۵۸ شرکت، سازمان های دولتی و مؤسسات علمی در این پروژه مشارکت داشتند؛ که ۱۴۲ شرکت و مؤسسه از ایالات متحده، ۱۰۴ شرکت و مؤسسه از ۱۲ کشور اروپایی و ۱۲ شرکت و مؤسسه‌ی دیگر از کانادا بوده‌اند. در سال ۲۰۱۸ میلادی قرار بود این تلسکوپ به فضا پرتاب شود، اما یکی از قسمت‌های محافظ خورشیدی دچار مشکل شد و پس از آن با شیوع ویروس کرونا تقریباً پرتاب آن سه سال به تأخیر افتاد. بالاخره این تلسکوپ فضایی در دسامبر ۲۰۲۱ میلادی بر روی یک موشک آریان ۵ از نوع کروز پرتاب شد و بعد از ماه می ۲۰۲۲ میلادی در حال فعالیت است. حالا انتظار می‌رود که تلسکوپ فضایی جیمز وب به‌عنوان مأموریت شاخص ناسا در ستاره

فزیک جانشین هابل شود (عتیقی، ۱۴۰۱، ص. ۴).

ساختمان تلسکوپ جیمز ویب

این تلسکوپ وزنی برابر با نصف وزن تلسکوپ هابل دارد؛ اما مساحت آینه‌ی اصلی آن بیش از ۶ برابر آینه‌ی هابل است. جیمز ویب برای ستاره شناسی اشعه فرو سرخ طراحی شده هم چنین می‌تواند شعاعات نارنجی و سرخ را نیز تحقیق کند. بنابر آن باید این تلسکوپ کمی بزرگ‌تر نسبت به تلسکوپ‌های قبلی باشد. تلسکوپ جیمز ویب چهار ابزار علمی و تحقیق‌گر دارد، که با کمک آن‌ها تصویر و تحقیق‌گر را جمع‌آوری می‌کند. هر یک از این چهار ابزار ویژه‌گی‌های خاص دارند و برای بررسی جنبه‌ی خاصی از نور فرورسرخ طراحی شده‌اند. لذا ستاره شناسان با کمک آن‌ها می‌توانند بعضی از کتله‌های آسمانی‌را به چندین روش مطالعه کنند. این چهار بخش عمده عبارتند از:

هر چهار ابزار علمی تلسکوپ جیمز ویب، کیهان را با نور فرورسرخ به ما نشان می‌دهند. ما دنیا را فقط با نور مرئی می‌بینیم. نور مرئی تنها بخش کوچکی از طیف الکترومقناطیسی است. نور فرورسرخ و تمام دیگر شعاعات طیف الکترو مقناطیسی برای ما نامرئی هستند؛ اما با استفاده از شیوه‌ها و ابزارهای خاص می‌توان نور فرورسرخ و برخی دیگر از شعاعات نامرئی را ثبت کرد و سپس با پردازش آن‌ها اثرشان در عالم را مشاهده کرد. این نوع تصاویر جنبه‌هایی از عالم را به ما نشان می‌دهند، که قبلاً برای مان نامرئی و ناشناخته بود؛ مثلاً: برخی از ستاره‌ها به‌جای نور مرئی فقط از خود شعاعات فرورسرخ منتشر می‌کنند. طبیعتاً این نوع ستاره‌ها را نمی‌توان با تلسکوپ‌های عادی مشاهده کرد؛ اما تلسکوپ جیمز ویب با کمک ابزارهای تحقیق‌گر فرورسرخ خود، از چنین ستاره‌هایی که قبلاً برای مان نامرئی بودند عکس می‌گیرد و آن‌را به زمین مخابره می‌کند.

البته تلسکوپ جیمز ویب اندکی نور مرئی سرخ نیز جذب می‌کند. طول‌موج‌های فرورسرخ به سه طیف فرورسرخ نزدیک، فرورسرخ میانی و فرورسرخ دور تفکیک می‌شوند. هر یک از ابزارهای تلسکوپ جیمز ویب قابلیت منحصر به فردی دارد. لذا؛ ستاره شناسیان می‌توانند کتله‌های آسمانی را به روش‌های مختلفی بررسی کنند، از این رو تلسکوپ جیمز ویب به چهار بخش عمده تقسیم شده است (Malciom, 2004, p. 4).

۱- دوربین فرو سرخ نزدیک

دوربین فرورسرخ نزدیک^۱ (NIRCam) دوربین اصلی تلسکوپ فضایی جیمز ویب است که، طول‌موج‌های فرورسرخ نزدیک را تحقیق می‌کند. فرورسرخ نزدیک را از این لحاظ بدین نام یاد

1- Near-Infrared Camera

می کنند؛ زیرا در طیف الکترومقناطیسی، این طول موج‌ها نزدیک نور سرخ مرئی موقعیت دارند. دوربین فرورسرخ نزدیک، نور قدیمی‌ترین کهکشان‌ها و نیز ستاره‌های کهکشان‌های نزدیک‌تر به ما و هم چنین ستاره‌های جوان کهکشان راه شیری و کتله‌هایی در نقاط دوردست منظومه شمسی مثل کمر بند کوپبر را تشخیص می‌دهد و کمک می‌کند تا سیاره‌های فراخورشیدی را نیز ببایم. یکی از قابلیت‌های تلسکوپ وب، با تصویر برداری متوالی در زمان‌های خاص به کمک آن می‌توانیم حرکت سیاره‌های خورشیدی را زمانی که دور ستاره مرکزی‌شان می‌چرخند، تشخیص دهیم (Aastair, 2022, p. 12).

۲- طیف نگار فرورسرخ نزدیک

طیف نگار فرورسرخ نزدیک یا ^۱(NIRSpec) نوعی طیف نگار فرورسرخ نزدیک است که می‌تواند هم‌زمان چند شی آسمانی را تحقیق کند. در کل، طیف نگار یا اسپکتروگراف وسیله‌ی است که نور را به اجزای رنگ‌بندی تفکیک یا تجزیه می‌کند؛ تا بتوان هر جزء را جداگانه و دقیق‌تر تحلیل کرد. طیف نگار طول موج‌های فرورسرخ نزدیک را تشخیص می‌دهد و می‌تواند با بهره‌گیری از مجموعه وسایل و لوازم خود، بیش از ۱۰۰ شی آسمانی را هم‌زمان تحقیق کند. مهم‌ترین وظایف این طیف نگار، مطالعه تشکیل ستاره‌ها و ترکیبات کیمیای کهکشان‌های جوان و دوردست است (رحبانی، ۱۴۰۱، ص. ۱۹).

۳- ابزار فرورسرخ میانی

ابزار فرورسرخ میانی یا ^۲(MIRI) دوربین و طیف نگار حساسی است که برای بررسی خوشه ستاره‌های دور، مطالعه ویژگی‌های فیزیکی ستاره‌های نوزاد و اندازه دنباله دارهای کم فروغ و کتله‌های موجود در کمر بند کوپبر ساخته شده است. این ابزار، تاج نگار یا (coronagraph) نیز دارد که نور خیره‌کننده کتله‌های درخشان را تحقیق می‌کند تا بتواند از کتله‌های کم فروغ نزدیک‌تر مثل سیاره‌های فراخورشیدی، تصاویر واضح‌تری ثبت کند (فتاحی، ۱۳۹۳، ص. ۱۳۲).

۴- حسگر تصویری فرورسرخ نزدیک و طیف نگار بیشکاف (NIRISS)

این تلسکوپ دوربین هدایت‌گری دارد که آن را ^۳(FGS) ردیاب هدایت گر دقیق می‌نامند که می‌باشد. این وسیله، جهت حرکت تلسکوپ را تعیین می‌کند. بخش دیگر تلسکوپ ^۴(NIRISS) است که مثل دوربین NIRCam با طول موج فرورسرخ از کیهان تصویر می‌گیرد و هم کتله‌های بسیار درخشان و هم کتله‌های کم فروغ را تحقیق می‌کند. واحد NIRISS به ویژه برای

1- Near-Infrared Spectrograph

2- Mid Infrared Instrument

3- Fine-Guidance Sensors

4- Near-Infrared Imager and Slit less Spectrograph

مطالعه ترکیبات اتمسفر سیاره‌های فرا خورشیدی مفید است. ابزار FGS و ابزار NIRISS اهداف متفاوتی دارند؛ درواحدی یک پارچه مدغم شده‌اند (جوادی، ۱۳۹۳، ص. ۴۵).

اندازهٔ تلسکوپ جیمز ویب

تلسکوپ جیمز ویب برای این‌که همواره سرد بماند، باید طراحی باز و ویژه‌ی می‌داشت. تلسکوپ جیمز ویب برخلاف تلسکوپ‌هایی مثل تلسکوپ هابل، درون لوله مخصوص محصور نشده است. تلسکوپ‌ها معمولاً درون محفظه لوله یی یا گنبدی شکل جای می‌گیرند؛ تا از نورها و تشعشعات ناخواستهٔ مجاورشان مصون بمانند. اما جیمز ویب هیچ محفظه‌ی ندارد و طراحی آن، باز است چون باید آن قدر خنک باشد که حسگرهای فرورسرخ آن درست کار کنند. انجینیران برای خنک نگه داشتن تلسکوپ‌های فرورسرخ قبلی از مایع خنک کننده بهره برده بودند؛ اما «جیمز ویب» در مقایسه با آن‌ها تلسکوپ بسیار بزرگتری بود و برای اینکه طی دوره مأموریت اش خنک بماند، چندین تن مایع خنک کننده لازم داشت. چنین راه حلی دوره کاری تلسکوپ را بسیار کوتاه‌تر می‌کرد؛ زیرا به محض تمام شدن مایع خنک کننده، تلسکوپ نیز غیرقابل استفاده می‌شد. به همین علت، «طراحی باز» تنها راه کار انجینیران برای خنک نگه داشتن تلسکوپ جیمز ویب بود.

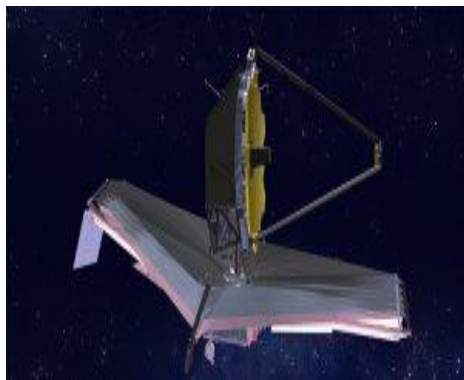
هرچه آینه‌ی تلسکوپ بزرگ‌تر باشد، دید بهتری خواهد داشت. تلسکوپ فضایی جیمز ویب با آینه‌هایی که به اندازه یک ساختمان دو طبقه بالا رفته اند و سپر خورشیدی بزرگ و گسترده‌اش بزرگ‌ترین تحقیق گر فضایی حال حاضر دنیاست. هرچه تلسکوپ و به ویژه آینه‌ی اصلی آن بزرگ‌تر باشد، دید بهتری خواهد داشت؛ اما در عوض تلسکوپ‌های کوچک‌تر راحت‌تر به فضا پرتاب می‌شوند. لذا طراحان تلسکوپ جیمز ویب کوشیدند هر دو ویژه گی را یکجا جمع کنند. آن‌ها تلسکوپ‌ی با اجزای جمع شونده ساختند تا هنگام پرتاب جای کمی بگیرد و پس از موقعیت گرفتن در فضا اجزای خود را باز کند.

این تلسکوپ تقریباً شش تن (6ton) وزن داشته و با یک راکت به نام آریان ۵ به فضا پرتاب شد که فقط کمی کوچک‌تر از شاتل حامل تلسکوپ فضایی هابل بود. تلسکوپ ویب دقیق جابجا و فشرده شد تا درون راکت جای بگیرد. صفحه خورشیدی و برج آینه‌ی تلسکوپ روی بدنه جمع شد تا جای کمی اشغال کند. اجزای دیگر تلسکوپ؛ مانند: آینه‌ی اصلی، سپر خورشیدی، آینه‌ی ثانویه، آنتن‌های ارتباطی و سیستم ذخیره کننده می‌باشد. دانش‌مندان در طراحی تلسکوپ فضایی سپر خورشیدی بزرگی طراحی کردند، که برابر با زمین تنیس است و این تلسکوپ را از گرما و نورهای پراکنده خورشید محافظت می‌کند (عتیقی، ۱۴۰۱، ص. ۱۴).

سپر خورشیدی

برای تحقیق در طیف مادون قرمز، تلسکوپ باید بسیار سرد (درجه حرارت آن زیر 220°C^0) نگه داشته شود در غیر این صورت تابش مادون قرمز اجزای تلسکوپ را در هم خواهد شکست؛ بنابراین، از یک سپر نوری بزرگ برای جلوگیری از نور و حرارت خورشید، زمین و ماه استفاده می‌شود و موقعیت آن در نزدیکی نقطه لاگرانژی خورشید تمام این سه جسم (خورشید، زمین و ماه) را در یک طرف فضا پیمان‌گه خواهد داشت.

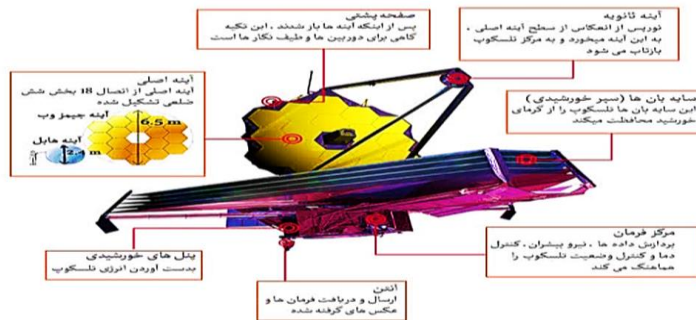
سپر خورشیدی این تلسکوپ دارای پنج لایه است که از یک لایه نازک از جنس پلی‌امید ساخته شده‌است، به‌همراه لایه المونیم در یک طرف و سیلیکان در طرف دیگر سپر می‌باشد. این سپر دارای پنج لایه برای کاهش هدایت گرما است. این پنج لایه از فلم پولی‌امید (مواد تشکیل دهنده فلم) (KAPTON) ساخته شده است که در دماهای بسیار پایین پایدار است. لایه کاپتون با المونیم پوشانده شده‌است و در طرف‌های رو به خورشید در بیرونی‌ترین دو لایه نیز با سیلیکان پوشانده شده است. این لایه به مواد کمک می‌کند تا سپر در فضا سالم بمانند، گرمای بیش از حد را بازتابش کنند و برق را هدایت کنند تا برق ساکن روی لایه‌ها ذخیره نشود. هنگامی که سپر خورشیدی کاملاً باز شود، ابعاد آن 14,6m و عرض 21,1m است و هر لایه دارای شکل و اندازه کمی متفاوت است. لایه سطح ۵ نزدیک‌ترین لایه به آینه‌ی اولیه و کوچک‌ترین لایه است. نزدیک‌ترین لایه به خورشید لایه یک نامیده می‌شود، بزرگتر و مسطح‌تر است. لایه اول ۹۰٪ گرما را مسدود می‌کند و هر لایه متوالی گرمای بیشتری را که از طرفین منعکس می‌شود، مسدود می‌کند. سپر خورشیدی به نور اجازه می‌دهد تا در زوایای میل (۵+ تا ۴۵- درجه) و زاویه چرخش (۵+ تا ۵- درجه) در سایه بمانند. لایه‌ها با اتصال نقطه حرارتی (TSB) طراحی شده‌اند، که به جلوگیری از افزایش اندازه شکاف یا سوراخ در صورت ایجاد پارگی کمک می‌کند. یک الگوی شبکه‌ی بی وجود دارد که در فواصل زمانی به هر لایه متصل شده‌است. لایه اول 0,05mm و لایه‌های دیگر 0,025mm ضخامت دارد. یک لایه سیلیکونی که 50nm ضخامت دارد. و یک پوشش المونیمی با ضخامت 100nm در جلو و پشت هر پنج لایه پوشانیده می‌شود. سپر خورشیدی حدود 300kwatt از تابش خورشیدی دریافت خواهد کرد؛ اما تنها 23mwatt به طرف دیگر خود عبور می‌دهد (رحبانی، ۱۴۰۱، ص. ۱۵).

شکل ۱. سپر خورشید تلسکوپ جیمز ویب (عماد علم، ۱۴۰۱)

آینه‌ی تلسکوپ جیمز ویب

این تلسکوپ برای ثبت تصاویر با کیفیت بسیار بالا از آینه‌هایی مختلفی تشکیل شده است که اندازه آینه‌ی اصلی آن بسیار بزرگ‌تر از آینه‌ی نصب شده بر روی تلسکوپ هابل است. این آینه‌ها بالای محفظه خورشیدی قرار گرفته‌اند. قطر اصلی آینه‌ی تلسکوپ برابر 5,6m است و نور دریافتی از کهکشان‌های دور را اندازه‌گیری می‌کند. آینه‌ی اصلی تلسکوپ جیمز ویب از ۱۸ بخش شش ضلعی از جنس Be ساخته شده است، هنگامی که آینه‌ها کاملاً باز گردد، مساحت مجموعی آنها $25m^2$ می‌گردد. پس از رهایی تلسکوپ در فضا، این بخش شروع به باز شدن می‌کند. تمام این ۱۸ بخش مانند یک آینه‌ی اصلی بزرگ عمل خواهند کرد. طراحی این آینه بسیار سبک است. ساختار کلی به دلیل شکل شش ضلعی آینه‌ها، دایره‌یی خواهد بود. اگر هر بخش به شکل دایره بود، در ساختار اصلی شکاف‌هایی دیده می‌شد. بنابراین، عملکرد اصلی تلسکوپ در مقابل حرارت کم می‌گردد. ذکر این نکته مهم است که سطح آینه‌هایی تلسکوپ جیمز ویب از لایه نازکی از طلا پوشیده شده‌اند، با انجام این کار، انعکاس نور فروسرخ از سطح آینه‌ها بدست می‌آید. در شکل (۲) نمای از تلسکوپ جیمز ویب معرفی شده است (شمس، ۱۳۹۵، ص. ۷).

شکل ۲. معرفی اجزای تلسکوپ جیمز وب (Aastair, 2022, p.18)

حافظه داخلی تلسکوپ

تلسکوپ فضایی جیمز وب که جهان را با ارائه تصاویر فوق‌العاده از کهکشان‌ها و سیاره‌های دور دست شگفت‌زده کرده است، معلومات خود را روی یک حافظه نسبتاً کوچک ۶۸ گیگابایتی ذخیره می‌کند. این حجم برای نگهداری تصاویر یک روز کافی است. اگرچه این حافظه SSD برای یک فناوری به ارزش ۱۰ میلیارد دلار که ساخت آن ۳۰ سال طول کشید، تقریباً بسیار کوچک به نظر می‌رسد؛ اما گزارش جدیدی نشان می‌دهد که ناسا دلایل خوبی برای انتخاب این نوع سخت‌افزار داشته است. بسته به مشاهداتی که دانشمندان دارند، فقط حدود ۱۲۰ دقیقه طول می‌کشد، تا این حافظه داخلی پر شود (paul, 2020, p. 23).

کارل هانسن (Carl Hansen)، انجینیرسیستم‌های پرواز در " مؤسسه علوم تلسکوپ فضایی (STScI)" گفت: تلسکوپ فضایی جیمز وب می‌تواند معلومات را با سرعت 27Mb در ثانیه به زمین ارسال کند. وی هم‌چنان افزود که من می‌دانستم که خطرات این مأموریت کجاست و می‌خواستم مطمئن شوم، که ما هیچ خطر جدیدی را در پیش نداریم. این سرعت انتقال داده به این معنی است که تمام اطلاعات جدید را می‌توان در زمانی حدود چهارونیم ساعت به زمین فرستاد (Shelton,2016, p. 112).

موقعیت تلسکوپ در فضا

زمین در فاصله متوسط در حدود ۱۵۰ میلیون کیلومتری از خورشید قرار گرفته است و ماه در مداری به فاصله در حدود ۳۸۴۵۰۰ کیلومتر به دور زمین می‌چرخد. تلسکوپ فضایی هابل در ارتفاع ۵۷۰ کیلومتری بالای زمین و به دور آن می‌چرخد؛ اما تلسکوپ جیمز وب به دور زمین نمی‌چرخد. در واقع، این تلسکوپ بر روی نقطه لاگرانژ ۲^۱ خورشید و زمین و در فاصله ۱.۵ میلیون کیلومتری از زمین قرار می‌گیرد.

1- Lagrange Point

نقطه‌های لاگرانژ، قوه جاذبه دو جسم بزرگ، مانند خورشید و زمین، برابر قوه فرار از مرکز، مورد نیاز جسم کوچکی است که برای حرکت با دو جسم بزرگ تر، به آن نیاز دارد. فضا پیمایها از این نقاط برای کاهش مصرف سوخت استفاده می‌کنند (Lallo, 2012, p.108).

لاگرانژ ریاضی دان فرانسوی-ایتالیایی است و این مسأله را بیان نموده است که، پنج نقطه فضایی وجود دارند، که در آن‌ها جسم کوچک می‌تواند با الگویی ثابت با دو جسم بزرگ‌تر بچرخد. این مسأله ریاضی، به نام «مسأله سه جسم» توسط لاگرانژ حل شد. از بین این پنج نقطه، سه نقطه ی آن‌ها ناپایدار و دو نقطه ی آن‌ها پایدار هستند. نقطه‌های لاگرانژ ناپایدار، به نام‌های L_1 ، L_2 و L_3 در امتداد خط متصل کننده دو جسم بزرگ قرار گرفته‌اند. نقطه‌های پایدار لاگرانژ، به نام‌های L_4 و L_5 در نوک دو مثلث متوازی‌الاضلاعی که جسم‌های بزرگتر رأس آن‌ها هستند، قرار گرفته‌اند (K Bora, 2016, p. 9).

تلسکوپ جیمز وب (James Webb Space Telescope) نوعی تلسکوپ فضایی است که برای تصویر برداری فروسرخ از کیهان طراحی شده است. ابرهای متراکم کیهانی راه نور مرئی را سد می‌کنند. در نتیجه، تلسکوپ‌هایی که با نور مرئی تصویر می‌گیرند، نمی‌توانند از اجرام آسمانی پنهان در پس ابرهای متراکم تصویر بگیرند؛ اما نور فروسرخ می‌تواند از میان ابرهای متراکم کیهانی بگذرد. پس تلسکوپ فضای جیمز وب می‌تواند بعضی از اجرامی را که تاکنون از دید سایر تلسکوپ‌های فضایی (از جمله هابل) پنهان مانده بودند، به ما نشان دهد. نخستین کهکشان‌های عالم، سیاره‌های در حال تولد و کوتوله‌های قهوه‌ای تنها بعضی از اجرامی هستند که نور فروسرخ منتشر می‌کنند و به همین سبب تلسکوپ جیمز وب می‌تواند از آن‌ها عکس بگیرد. (فردرس، ۱۴۰۱)

وظیفه تلسکوپ

تلسکوپ فضایی جیمز وب شش ماه پس از پرتاب تحقیق جهان را آغاز کرد و بین ۵.۵ تا ۱۰ سال پس از پرتاب در نقطه L_2 باقی خواهد ماند. دانش‌مندان امید دارند، که این تلسکوپ بتواند دیدی از اوایل جهان به آن‌ها بدهد؛ اطلاعاتی که پیش از این هیچ کس نداشت. تلسکوپ فضایی جیمز وب یکی از بزرگ‌ترین و قدرتمندترین تلسکوپ‌ها است و انتظار می‌رود بینش جدیدی از هر مرحله از تاریخ جهان، از شکل‌گیری نخستین ابرهای غبار گرفته تا تشکیل منظومه شمسی در اختیار ما قرار دهد. تلسکوپ فضایی جیمز وب به ما کمک خواهد کرد تا اندازه و جیومتری جهان را بهتر درک کنیم و بر ماده تاریک، انرژی تاریک و سرنوشت نهایی جهان هستی، نوری آگاهی خواهد داد.

بسیاری از دانش‌مندان باور دارند، که سیاره‌ی درست مانند زمین، در جهان هستی وجود دارد و در جست و جوی آن هستند. این تلسکوپ از تمامی متقدمین خود قوی‌تر است و

نگاهی دقیق‌تر و عمیق‌تر به اعماق فضا خواهد داشت؛ تا سیاره‌ها و کهکشان‌های دور دست را کشف کند. تلسکوپ جیمز وب ابزاری دارد، که به کمک آن می‌توان اتمسفر سیارات را به منظور امکان حفظ حیات بررسی کرد (الهی‌فرد، ۱۴۰۱، ص. ۱۶).

تلسکوپ جیمز وب به سمت یک سحابی سیاره‌ای در فاصله حدود ۲۵۰۰ سال نوری از زمین، معروف به سحابی حلقه جنوبی، حرکت می‌کند.

علیرغم این‌که آن را «سحابی سیاره‌ای» می‌نامند، در واقع هیچ ارتباطی با سیارات ندارد. در عوض، این یک کره بزرگ در حال انبساط از گاز و غبار است که توسط یک ستاره در حال مرگ در قلبش روشن شده است. ستاره پوشیده از غبار، هزاران سال است که حلقه‌هایی از مواد را در همه جهات بیرون می‌ریزد (عصر ایران، ۱۴۰۱).

یافته‌های تحقیق

تلسکوپ فضایی جیمز وب یکی از تلسکوپ‌های بسیار مهم و پیشرفته جهان می‌باشد، که ساخت این تلسکوپ به دلیل هزینه‌های گزاف بیش از حد انتظار به طول انجامید؛ اما سرانجام انتظارها به پایان رسید و این تلسکوپ به تاریخ ۲۵ دسامبر ۲۰۲۱ میلادی به فضا پرتاب شد. انتظار می‌رود تصاویر ارسالی توسط این تلسکوپ تحول‌شگرفی را در علم نجوم به وجود آورد. با تصاویر فرستاده شده توسط تلسکوپ هابل، دریچه جدیدی به روی ستاره‌شناسان و دانش‌مندان گشوده شد. با ارسال تلسکوپ جیمز وب به فضا، قسمت متفاوتی از جهان و سفر به گذشته جهان را به دانش‌مندان نشان می‌دهد (Shelton, 2016, p. 112).

این تلسکوپ پس از پرتاب بیش از ۱.۵ میلیون کیلومتر را طی کرده تا به نقطه پایدار جاذبه موسوم به لاگرانژ ۲ (L_2) از زمین قرار می‌گیرد. این نقطه روی خط مستقیم خورشید به زمین قرار دارد و بدین ترتیب این تلسکوپ در مدار سالانه گردش زمین به دور خورشید مستقر شده است. تلسکوپ فضایی جیمز وب، برخلاف تلسکوپ هابل که به دور زمین می‌چرخد و هر ۹۰ دقیقه در سایه آن قرار می‌گیرد، در موقعیت قرار دارد که دید بدون مانع از جهان هستی خواهد داشت. اما از سوی دیگر، فاصله بسیار زیاد تلسکوپ از زمین بدین معنی است که ما توانایی سرویس و تعمیر آن را نخواهیم داشت. این تلسکوپ برخلاف تلسکوپ‌های دیگر دارای کمره اشعه فرو سرخ است. و تعداد آینه‌هایی آن بسیار زیاد می‌باشد که با هم یکجا کار بسته بندی شده و باهم هم‌آهنگ فعالیت می‌کنند.

نتیجه‌گیری

تلسکوپ فرورسرخ جیمز ویب یکی از پیشرفته‌ترین و حساس‌ترین تلسکوپ‌ها نسبت به تلسکوپ‌های قبلی مانند: تلسکوپ هابل است. این تلسکوپ داخل محفظه باری موشک آریان(۵) جا داده شده و به فضا فرستاده شد؛ در فضا، تلسکوپ از موشک جدا شد و سفر خود را به سمت مدار چرخش آغاز کرد. تلسکوپ پس از رها شدن از داخل موشک، کم‌کم باز شده و یکی از بزرگ‌ترین دست‌آورد‌های بشر است که به اسرار مهمی از فضای لایتناهی پاسخ خواهد داد.

اگرچه این تلسکوپ توسط ناسا اداره می‌شود مگر در قسمت ساخت آن کشور های مختلف سهم داشته و دانشمندان مختلف از تحقیق های آن مطلع می‌گردند. مسئولیت اصلی این تلسکوپ نگاه به گذشته زمانی است که کهکشان‌ها خیلی جوان بودند. تلسکوپ جیمز ویب این کار را با مشاهده کهکشان‌های بسیار دور، در فاصله سیزده میلیارد سال نوری از زمین، انجام خواهد داد. هنگامی که تلسکوپ فاصله‌های بسیار دور را نگاه می‌کند، یعنی این که به گذشته سفر کرده است. هنگامی که نور کهکشان‌ها یا ستاره‌ها به خورشید می‌رسد، زمان مشخصی سپری شده است. در نتیجه، تصویری که از کهکشان‌ها یا ستاره‌ها را مشاهده می‌کنیم مربوط به زمانی است که نور از آن‌ها ساطع شده و از زمان رها شدن نور از کهکشان تا رسیدن به تلسکوپ میلیارد‌ها سال گذشته است.

این تلسکوپ از چهار بخش بسیار حساس به نام های ۱-دوربین فرورسرخ نزدیک ۲- طیف نگار فرورسرخ نزدیک ۳- ابزار فرورسرخ میانی مجهز به دوربین و طیف نگار و طیف نگاری شکاف ۴-تصویر فرورسرخ نزدیک تشکیل شده؛ اما فعالیت کلی آن بالای آینه‌ی آن استوار است. تلسکوپ برای دیدن اجسام دور نیاز به آینه‌ی بسیار بزرگی برای جمع‌آوری نور دارد. اندازه مساحت آینه‌ی تلسکوپ تعیین‌کننده قابلیت و توانایی آن می‌باشد. هر چه آینه بزرگ‌تر باشد، جزئیات بیش تری دیده شده، تلسکوپ قوی تر بوده و حساس تر می‌باشد. از آنجایی که آینه‌ی تلسکوپ جیمز ویب نسبت به آینه‌ی تلسکوپ های فضایی قدیمی به‌خصوص هابل بسیار بزرگ‌تر است، تلسکوپ جیمز ویب قادر به جمع‌آوری تصاویری از گذشته‌های بسیار دورتری خواهد بود.

نور سرخ و فرورسرخ منتشر شده در فضا توسط آینه‌ی اصلی تلسکوپ فضایی جیمز ویب بر روی آینه‌ی دوم و کوچک تر این تلسکوپ منعکس می‌شوند. آینه‌ی دوم نور را به سمت تجهیزات علمی و لازم در تلسکوپ هدایت می‌کند. از آنجایی که تلسکوپ سیگنال‌های فرورسرخ بسیار ضعیف را آشکار خواهد کرد، باید از هر منبع گرم درخشان؛ مانند: خورشید، محافظت شده و همیشه سرد نگه داشته شود. بنابراین، در این تلسکوپ از محفظه های لازم

در مقابل گرما و نور خورشید استفاده شده است. تلسکوپ جیمز وب از دو قسمت سرد و گرم تشکیل شده است. تفاوت درجه حرارت بین این دو قسمت بسیار زیاد است. این دو قسمت توسط محفوظه خورشیدی از یکدیگر جدا شده‌اند.

مشاهدات برپایه امواج فرسرخ برای علم نجوم بسیار مهم هستند؛ زیرا ستاره‌ها و سیاره‌های تازه تشکیل شده، پشت توده‌های گرد و غبار پنهان شده‌اند. این توده‌ها نور مرئی را جذب می‌کنند، بنابراین مشاهده این ستاره‌ها و سیاره‌ها با استفاده از نور مرئی امکان‌پذیر نخواهد بود. نور فرسرخ می‌تواند به داخل این توده‌ها نفوذ کند. در این جا نقش تلسکوپ جیمز وب و اهمیت آن آشکار می‌شود. با استفاده از این تلسکوپ می‌توان به نحوه رشد ستاره‌ها به‌همراه سیاره‌های جوان آن‌ها پی برد.

منابع و مأخذ

الهی فرد، هنگامه. (۱۴۰۱). جیمز وب و سفر به گذشته جهان. نشریه دانشجویی وقایه/تفایه. شماره ۹۸.

جوادی، حسن. (۱۴۰۰). تلسکوپ جیمز وب و رمزگشایی از مشکلات پنهان فزیک. جرنال ساینس.

رحبانی، سید علی. (۱۴۰۱). تلسکوپ جیمز وب چرا باید سرد شود. نشریه علمی یک/پسپین شتاب. شماره ۳۱.

عتیقی، مسعود. (۱۴۰۱ هـ ش). از تحقیق خانه مراغه تا تلسکوپ فضایی جیمز وب. نشریه دانشجویی وقایه/تفایه. شماره ۹۸.

عماد علم. (۱۴۰۱/۰۱/۱۶). ساخت سپر خورشیدی. (آخرین بازدید: ۱۴۰۲/۱۱/۱۰)، قابل دسترس در: <https://emadelm.ir>

عصر ایران. (۱۴۰۱/۰۵/۰۱). قدرت زوم تصویر. (آخرین بازدید: ۱۴۰۲/۱۱/۱۳)، قابل دسترس در: <https://www.asriran.com>

فرادرس. (۱۴۰۱/۰۹/۱۳). مفهوم نقطه لاگرانژ. (آخرین بازدید: ۱۴۰۲/۱۱/۱۲)، قابل دسترس در: <https://b.fdrs.ir/2kk>

Aastair, Wilson. (2022). The Conversation, How Did The Big Bang Arise Out of Nothing. No 4.

"JWST Wavefront Sensing and Control". Space Telescope Science Institute. Archived from the original on 5 August 2012. Retrieved 9 June 2011

K. Bora, S. Saha b, S. Agrawal. (2016). New habitability score via data analytic modeling. Astronomy and Computing. No 18.

Lallo, Matthew D. (2012). "Experience with the Hubble Space Telescope: 20 years of an archetype". Optical Engineering. 51 (1): 011011–011011

- Malcolm, S. Longair, (2004). A Brief History of Cosmology, Carnegie Observatories Astrophysics Series, Vol.2 Measuring and Modeling the Universe, Cambridge University. No 63.
- Paul Sutter. (2020). Could the universe collapse into a singularity? New study explains how. Live science. No 26.
- Shelton, Jim (3March 2016). "Shattering the cosmic distance record, once again. Yale University. Retrieved 4 March 2016. No112.